Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχην προυχώρησε καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον ἐνῷ ὁ λαὸς ἐφώναζεν:

— Ἄξιος! Ἄξιος!

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΣΕΛΕΥΚΙΑΣ

Ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ὁ σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας ἀπήγγειλεν τὸν ἑξῆς λόγον:

.....Ἀλλὰ τίς ἡ πυκνὴ αὕτη καὶ ἀθρόα συρροή, ἡ ἐν εἰσόδοις καὶ ἐξόδοις, ἡ δίκην ἀγάρρου καὶ τηλεβόα ποταμοῦ κατακλύσασα τὸν ἱερὸν τοῦτον περίβολον καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου; Διατί ἡ φιλόστοργος ἡμῶν Μήτηρ, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὴν ἱερὰν αὐτῆς διπλοΐδα περιβεβλημένη, πεποικιλμένη, ἀνέτειλε σήμερον «ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφέλης καὶ ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐν ναῷ Κυρίου»; (Σοφ. Σειρ. 50, 2). Διατί ἡ θεόλεκτος τῶν Ἱεραρχῶν χορεία καὶ σύμπας ὁ εὐαγὴς κλῆρος ἀγαλλομένῳ ποδὶ καὶ σκιρτώσῃ καρδίᾳ συνῆλθεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ σηκῷ, ἵνα δόξαν καὶ αἶνον ἀναπέμψῃ τῷ οὐρανίῳ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορι, Χριστῷ; Διατί ἡ περίσεμνος τῶν προβούλων καὶ λογάδων τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους πλειὰς καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πᾶν εὐσεβὲς σύστημα καὶ συγκρότημα ὡς τηλαυγεῖς δορυφόροι περιέζωσαν τὸ ἱερὸν τοῦτο τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος παλλάδιον, τὸν περίβλεπτον Οἰκουμ. Θρόνον; Διατί ὁ περιούσιος τοῦ Κυρίου λαὸς αὐθόρμητος ἐκ τῶν περάτων τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων συνδραμὼν ἀπ' ὄρθρου βαθέος κατέλαβε τὰς ῥύμας καὶ τὰς ἀγυιὰς τοῦ περικλυτοῦ Φαναρίου, δημοτελῆ συστήσας ἑορτὴν καὶ πανήγυριν; Διατί ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν αἰώνων ἀκούεται κηρύσσων καὶ πάλιν ὁ μεγαλοφωνότατος Ἠσαΐας «ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ ...γγελιζόμενος Ἰερουσαλήμ, ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε (40, 9); Ἀλλὰ τί εὐαγγελίσομαι; «Ἰδού, ἔρχεται ποιμήν, ὃς ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας καὶ ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ βαστάσει» (ἔνθ. ἀνωτ.). «Ἐγώ, λέγει, βοσκήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά...... τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος» (Ἰεζεκ. 34, 15, 16). Τὸν καλὸν τοῦτον ποιμένα, τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ Κυρίου, τὴν Θεόστεπτον Σοῦ κορυφήν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅπως ἴδῃ ἀνερχομένην τὰς βαθμίδας τοῦ περιβλέπτου Οἰκουμ. Θρόνου καὶ ἐπευλογοῦσαν αὐτὸν παμπληθὴς συνέρρευσεν ὁ εὐσεβὴς οὗτος λαός. Τὸν δεξιὸν καὶ ἔμπειρον οἰακοστρόφον τῆς νοητῆς ὁλκάδος τοῦ Χριστοῦ, ὃν οὐχὶ μόνον ψῆφος κλήρου καὶ λαοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀόρατος τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχηγὸς μετὰ μακρὰν καὶ πολυκύμαντον ἀναμονὴν καὶ προσδοκίαν ἐκάλεσεν ἐπὶ τὸ πηδάλιον, τὴν Ὑμετέραν, λέγω, Θ. Παναγιότητα, ὅπως χαιρετίσῃ ἐπιλαμβανομένην τοῦ ἔργου αὐτῆς, προσῆλθεν ὁ εὐαγὴς οὗτος κλῆρος. Τὸν δεινὸν καὶ παλαίμαχον ἀθλητὴν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὑπὲρ τῶν θεσμίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀπαραγράπτων τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους δικαίων, ὃν ἡ τὰ πάντα σοφῶς οἰκονομοῦσα χεὶρ τοῦ Κυρίου ἤγειρεν ἐν οὕτω χαλεποῖς καὶ κρισίμοις καιροῖς, τὸν Θεοπρόβλητον Οἰκουμ. Πατριάρχην, ὅπως παραθαρρύνῃ καὶ ὅλῃ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ συναντιλάβηται εἰς τὸ πολυμόχθον αὐτοῦ ἔργον, συνῆλθεν ἐνταῦθα ὁ τῶν Ἱεραρχῶν σύλλογος καὶ τῶν λογάδων τοῦ Γένους τὸ σύστημα. Καὶ εἰς ἐμέ, ταπεινὸν τοῦ λόγου ὑπηρέτην, κλῆρος καὶ λαὸς ἀνέθηκε τὸ βαρὺ τοῦτο καθῆκον, ἵνα ἐπάρας τὴν ἀσθενῆ μου φωνὴν προσαγορεύσω τὴν Θεοφρούρητόν Σου κορυφὴν καὶ γένωμαι διερμηνεὺς τῶν ἀναγκῶν, τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων αὐτοῦ ἐν οὕτω μεγάλῃ καὶ πτκαζούσῃ Ἐκκλησίᾳ. Συγγνώμη ἄρα ἔστω μοι, ἂν ὁ λόγος ἀτεχνωτέραν διαγράψῃ τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐν τῇ μακραίωνι ἱστορίᾳ, ἣν διήνυσεν ὁ θρόνος οὗτος τοῦ Πρωτοκλήτου, σπανίως ἢ οὐδέποτε ἴσως ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας αὐτοῦ Πατριάρχης ὑπὸ τὰς δυσχερεῖς καὶ κρισίμους περιστάσεις, ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἐθνικάς, ὑφ' ἃς καλεῖται σήμερον ὅπως ἀνέλθῃ αὐτὸν ἡ Θειοτάτη Σου κορυφή. Δὲν ὑπαινίσσομαι τὴν πρόσφατον διχογνωμίαν καὶ διάστασιν περὶ τὴν ἀνάδειξίν Σου, περὶ τῆς ταχείας καὶ εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῆς ὁποίας ἀκράδαντον ἔχω πεποίθησιν εἰς τὴν ὑγιᾶ καὶ σώφρονα ἀντίληψιν τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος καὶ εἰς τὴν πρόθυμον συναρωγὴν ἐκείνων, οἵτινες τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην ἡγοῦνται ὡς τὴν κρηπῖδα πάσης ἐπὶ τὰ κρείττω προαγωγῆς καὶ προόδου τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους. Ἀλλὰ ἀναφέρω τὸν νοῦν, ὡς εἶμὶ βέβαιος, ὅτι οὐχ' ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς κλήσεως Αὐτῆς ἔπραξεν ἡ Ὑμετ. Σεπτὴ κορυφή, ἀναφέρω τὸν νοῦν εἰς τὴν καθόλου τοῦ παλαιφάτου τούτου θρόνου κατάστασιν, ἣν ἐγέννησε πρωτοφανὴς συρροὴ περιστάσεων, κλονίσασα μέχρις αὐτῶν τῶν θεμελίων τὸ τέως ὑπάρχον καὶ ἀπαιτοῦσα τὴν στιβαρὰν ἐκείνην χεῖρα καὶ τὴν εὐρεῖαν διάνοιαν, ἥτις ἀρραγεῖς θὰ θέσῃ τὰς βάσεις τῆς μελλούσης ἀναδημιουργίας. Καὶ ταῦτα πράττων δὲν ἀφορῶ εἰς μίαν μόνην ὄψιν τῆς θέσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ τούτου Θρόνου, ὡς ὀργανισμοῦ ἐν ἰδίοις ὁρίοις περιλαμβανομένου καὶ δρῶντος πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ οὐρανίου σκοποῦ, οὗ στοχάζεται πᾶσα ἐπὶ γῆς Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἀναμετρῶ καὶ τὸ ὕψος, εἰς ὃ ἀνεβίβασε τὸν Θρόνον τῆς Κων)πόλεως καὶ τὸν Πατριάρχην αὐτῆς, ὡς προκαθήμενον τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ κέντρον τῆς ὅλης Ὀρθοδοξίας, ὡς Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ἡ καθολικὴ τῆς Ἐκκλησίας φωνὴ καὶ λαμβάνων σπουδαίως ὑπ' ὄψιν τὸν νέον τίτλον τιμῆς, δι' οὗ ἐκόσμησε τὸ στέμμα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν, δι' οὗ ἐκάλυψε τοὺς ὤμους αὐτοῦ ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, δὲν λησμονῶ τουτέστι τὸν Πατριάρχην, ὡς ἀρχηγὸν καὶ κεφαλὴν τοῦ ἀλυτρώτου ἔθνους. Θὰ ἔβαλλον πόρρω τοῦ παρόντος, ἂν ἐπεχείρουν νὰ ἀναλύσω ὡς ἐν εἰκόνι πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς Σεπτῆς Σου κορυφῆς τὰς λεπτομερείας ἑκάστης τῶν ὄψεων τοῦ πολυσχιδοῦς τούτου ἔργου, οὗ τὴν ἐπ' αἰσίαις ὥραις ἀνάληψιν ἐγκαινίζει ἡ σήμερον πανηγυριζομένη ἐπὶ τοῦ εὐκλεοῦς τούτου Θρόνου ἀνάρρησίς Σου. Θὰ ἀρκεσθῶ διὰ τοῦτο εἰς μόνας τὰς γενικὰς αὐτοῦ γραμμάς.

Καὶ πρῶτον ἐκλήθης, Παναγιώτατε, ὅπως ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης ἰθύνῃς τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας Κων)πόλεως, τοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον ἐκόσμησαν διὰ τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς σοφίας αὐτῶν ἀστέρες πρώτου μεγέθους, σελαγίζοντες διὰ τοὺς αἰῶνας [illegible] ἐν τῷ νοητῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, οἱ Γρηγόριοι, οἱ Χρυσόστομοι, οἱ Φώτιοι. Ποία τιμὴ καὶ ποία ἀναγνώρισις ὑπερτέρα ταύτης; Ἀλλ' ἐκλήθης ὅπως ἀναλάβῃς τὴν πηδαλιουχίαν αὐτοῦ ἐν ὥραις, καθ' ἃς ὁ Θρόνος οὗτος, τὸ κλέος καὶ τὸ ἐγκαλλώπισμα τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀπὸ μακροῦ στερηθεὶς δεξιοῦ οἰακοστρόφου κινδυνεύει τελείως νὰ ἐξαρθρωθῇ. Διότι δὲν εἶνε μόνη ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ αἴγλη, ἥτις τοῦ χρόνου προϊόντος καὶ ὑπὸ τὰ ἀδυσώπητα πλήγματα τῶν καιρικῶν περιστάσεων βαθμηδὸν περιῃρέθη, ἀκολουθήσασα τὴν τύχην τῆς Πολιτείας, μεθ' ἧς ἀρρήκτως συνεδέθη πρὸ τῆς ἁλώσεως καὶ μετ' αὐτήν. Εἶνε πρὸ παντὸς ἡ ἐσωτερικὴ συνοχὴ καὶ ὀργάνωσις μετὰ τῆς ὁποίας ἀπαρεγκλίτως συμβαδίζει ἡ ζωτικότης καὶ ἡ πρὸς τὰ ἄνω τάσις καὶ [illegible]ος, εἶνε τὸ σύστημα, τὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

...συνδρομής αντιζόων περιστάσεων συνεσωρεύθησαν καὶ ἐπεκάθησαν ἐπὶ τοῦ ἀσπίλου σώματος τῆς Ἐκκλησίας ὡς σκωρία καταβιβρώσκουσα πᾶσαν αὐτοῦ [illegible] καὶ ἀπειλοῦσα νὰ παραστήσῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ξένων τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις ἐχορήγησε τοὺς πρώτους χριστιανοὺς μάρτυρας καὶ ἐδωροφόρησε τοὺς ἄτλαντας τῆς θεολογίας καὶ ἐγέννησε τοὺς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου ἀνὰ τὴν ἄρκτον καὶ τὴν ἑώαν πᾶσαν ὡς ἐκκλησίαν ἀποκαμοῦσαν καὶ χρήζουσαν τῆς ἔξωθεν συνδρομῆς καὶ ἐπικουρίας πρὸς ἀναβίωσιν καὶ ἀκμήν. Τίνα ταῦτα [illegible] τίς ὁ τρόπος τῆς θεραπείας καὶ διορθώσεως αὐτῶν, γινώσκει εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἡ Ὑμετέρα Θ. Παναγιότης, ὡς μαρτυρεῖ μὲν ἡ πρόσφατος ποιμαντορικὴ Αὐτῆς δρᾶσις ἐν τῇ προεδρείᾳ τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου Ἀθηνῶν, ἐξ οὗ ἐκλήθη ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν ταύτην σκοπιάν, μαρτυροῦσι δὲ καὶ τὰ βαθύρροντα τῆς [illegible]τῆς Αὐτῆς φρενὸς σπουδάσματα πρὸς ἀνόρθωσιν ἀδελφῆς Ἐκκλησίας ἀδελφῆς οὐ μόνον ἐν πίστει, ἀλλὰ καὶ ἐν αἵματι.

Ἐκλήθης εἶτα, Παναγιώτατε, πρόεδρος τῶν προέδρων πασῶν τῶν ἁπανταχοῦ γῆς Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, στήλη πυρὸς φωτίζουσα καὶ καθοδηγοῦσα τὸν νέον Ἰσραὴλ διὰ τῆς ἐρήμου τοῦ [illegible]ρόντος βίου εἰς τὴν Ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, τὴν πόλιν τὴν οὐράνιον καὶ μένουσαν. Εἶπ[illegible] τὸ ὕψος τῆς τιμῆς; ἄμετρον, οὐράνιον ὅσον! Ἀλλ' ὁ ὄγκος τῆς φροντίδος; Ἰδοὺ πῶς ἀριστοτεχνικῶς διαγράφει αὐτὸν ὁ τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος «χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν· τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι» (Β' Κορ. 11,28); Ἐὰν τις ἱστάμενος πρὸς στιγμὴν ἔξω τῆς ὁλομελείας τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ῥίψῃ [illegible]ταστικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς, θὰ ἴδῃ μὲν μέλη αὐτῆς ποικίλα κανονικῶς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐκτελοῦντα καὶ ἀραρότως τῆς κεφαλῆς τοῦ ὅλου σώματος τοῦ Χριστοῦ ὡς [illegible] ἀρρήκτου πρὸς ἄλληλα δεσμοῦ [illegible]μενα· θὰ αἰσθανθῇ ὅμως μετὰ λύπης τὴν ἀπουσίαν στενοτέρας [illegible] αὐτῶν ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας, ἥτις ἀπαραίτητος πάντοτε, ἀναγκαιοτέρα ἀποβαίνει, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐξωτερικῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς [illegible] καὶ ἀδιαιρέτου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὴν [illegible]τουσίαν ταύτην, ἐξέστω μοι εἰπεῖν, τὴν ἀτέλειαν ταύτην εἶναι [illegible] μὴ διέγνω καὶ μὴ συνησθάνθη ἡ Σὴ θεοφρούρητος κορυφὴ ἐν τῇ μεγαλειώδει Αὐτῆς δράσει [illegible] ἔξαρσιν τοῦ κλέους καὶ τοῦ γοήτρου τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν Μητρὸς, τῆς Ὀρθοδό[illegible] Ἐκκλησίας, ἔναντι τῶν ξένων; Καὶ [illegible] διαγνοῦσα εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐμελέτησε [illegible] τὸν τρόπον τῆς ἄρσεως αὐτῆς καὶ νὰ μὴ [illegible]φέρῃ ἀνερχομένη τὰς βαθμίδας τοῦ Οἰκ. τούτου Θρόνου μεθ' ἑαυτῆς τὸ μεγαλοφυὲς σχέδιον τῆς ἀνασυνδέσεως τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ ἑνὸς δένδρου τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς τὸν γηραιὸν αὐτῶν κορμόν, τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τὸ κέντρον, εἰς ὃ συνέρχονται καὶ ἀφ' οὗ ἐκπορεύονται αἱ τὸ ὅλον σῶμα συγκροτοῦσαι ἐπὶ μέρους Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι; Ἤ μήπως δὲν ἰσχύει καὶ εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἐπὶ μέρους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ θαυμασία εἰκὼν, ἣν διαγράφει ὁ Ἀπόστολος περὶ τῆς ὀφειλομένης μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν ἑκάστων ἠθικῆς ἀλληλεγγύης, οὕτως ὥστε τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων νὰ μεριμνῶσι τὰ μέλη καὶ «εἴτε πάσχει ἓν μέλος συμπάσχῃ πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη» (Α' Κορ. [illegible] 25. 26); Ταῦτα λέγων δὲν εἰσηγοῦμαι, [illegible] ἄπαγε! παπικὴν μοναρχίαν καὶ συγκέντ[illegible]ωσιν τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς [illegible]ξουσίας ἐν ταῖς χερσὶ μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας [illegible] ἢ καὶ ἑνὸς μόνου ἀτόμου ἐπὶ [illegible]τοφανεῖ κα[illegible] [illegible]καλύσει δεσμῶν αἰωνίων, τοῦ δημοκρατικοῦ [illegible] καὶ ὁμοσπονδιακοῦ πολιτεύματος, ἐφ' [illegible] ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς ἐναβρύνεται [illegible] Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Διότι καλῶς [illegible] γινώσκω ὅτι ὄχι μόνον ἡ [illegible]λείπουσα ἡμᾶς θ[illegible] [illegible]εσμοθεσία τυγχάνει ἀποστολοπαράδοτο[illegible] καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς ἔχουσα τὴν ἰσχύν, [illegible] συνῳδὰ τῷ ῥηθέντι «[illegible] μέταιρε ὅρια [illegible] αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ [illegible]έρες σου», ἀλλ [illegible] καὶ ὅτι τὴν ἀδιά[illegible] αὐτῆς ὀρθό[illegible] [illegible] καὶ ἀλήθειαν [illegible] προϊοῦσ[illegible] τοῦ κόσμου καὶ [illegible] ἐ[illegible] [illegible]ξέλιξις. Ὅ,τι καλῶς [illegible] καὶ πᾶσα, π[illegible] [illegible] εἶναι ἡ ἐνεργο[illegible] [illegible]σιῶν σύμ[illegible] [illegible]ρων τὴν [illegible] [illegible]ζητη[illegible] [illegible] τὴν

[illegible] σύμπαν τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος. Καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἐκλήθης ὄχι ἀφοῦ ἡ πρὸ τριετίας ῥοδίσασα ἠὼς τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἐδωροφόρησεν εἰς ἡμᾶς τὸ ποθητὸν μεσουράνημα τῆς ὁλοκληρωτικῆς τοῦ ἔθνους ἀπολυτρώσεως, ἀλλ' ἐν στιγμαῖς, καθ' ἃς ἀπειλεῖται νὰ καταρρεύσῃ εἰς ἐρείπια τὸ ὑψηρεφὲς οἰκοδόμημα, ὅπερ ἤγειρεν ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου διὰ τῆς μεγαλοφυΐας δαιμονίου πολιτικοῦ ἀνδρὸς καὶ συμπολίτου Σου. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς Σου καὶ ἴδε. «Ἡ γῆ ἡμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ἡμῶν πυρίκαυστοι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτὴν καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων» (Ησ. 1. 7).

Πρωΐα Κ/π. 25 Ιαν. 1922

[illegible] κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου; (Ιερεμ. 9, 1). Ἐκεῖ ἀνὰ τὰς χαριέσσας τοῦ Πόντου ἀκτὰς, ὅπου ἀπὸ χιλιετηρίδων φυτευθὲν ἔθαλλε τὸ ἐθνικὸν ἄλσος κωμῶν εἰς πόλεις ἀφνειὰς καὶ πολυανθρώπους εἰς μυρμηκιὰν συνοικισμῶν καὶ χωρίων ἀναλλοίωτον διὰ μέσου τῶν αἰώνων διαφυλαξάντων τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς αὐτῶν,

Ἐν τοιαύτῃ πλήρει ἀπαισίων περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ οἰωνῶν στιγμῇ, καθ' ἣν ἀπηδαλιούχητον φέρεται τὸ σκάφος αὐτοῦ αὔτανδρον κινδυνεῦον νὰ καταποντισθῇ, σύσσωμον τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα πρὸς τὴν Σὴν ὡς πρὸς πολικὸν ἀστέρα ἐστράφη κορυφήν, παρὰ Σοῦ ἀπεκδεχόμενο φωτισμὸν ἐν τῷ σκότει καὶ ἀσφαλῆ εἰς λιμένα σωτηρίας καθοδήγησιν. Καὶ τὴν ὁμόθυμον ταύτην τοῦ λαοῦ Σου φωνὴν ἐπήκουσεν ἄνωθεν ὁ Θεὸς καλέσας Σε εἰς τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλων σήμερον ὡς ποτὲ τὸν προφήτην Αὐτοῦ, «Πρὸς πάντας, οὓς ἂν ἐξαποστείλω Σε πορεύσῃ καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντέλλομαί Σοι λαλήσεις· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς Σε, διότι μετὰ Σοῦ ἐγὼ εἰμὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί Σε λέγει Κύριος». (Ἱερεμ. 1, 7)

Τοιοῦτος καὶ τηλικοῦτος, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὁ βαρὺς κλῆρος, ὅστις ἔλαχεν ἐπὶ Σέ! Σύνταξις καὶ ἀνόρθωσις ἐν τοῖς ἔσω, ἀνύψωσις καὶ ἀνάδειξις ἐν τοῖς ἔξω, ὑπεράσπισις καὶ διάσωσις τῶν ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ, αὕτη ἐν κεφαλαίῳ ἡ πολυμερὴς δρᾶσις, ἥτις διανοίγεται ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀκάματόν Σου δραστηριότητα. Μὴ φοβηθῇς, μηδὲ δειλιάσῃς, πρὸ τῶν δυσχερειῶν τοῦ ἐγχειρήματος. Ἔχεις συνεργοῦντά Σοι ἄνωθεν τὸν εἰπόντα: «ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». (Β' Κορ. 13, 9.). Παρίσταταί Σοι ἐπίκουρος καὶ συναθλητὴς ἡ ἐκλεκτὸς τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου χορεία. Συναντιλαμβάνεταί Σοι τῶν ἀγώνων καὶ τῶν σκαμμάτων ἡ τῶν τετιμημένων τοῦ Ἔθνους λογάδων καὶ συμβούλων πλειάς. Σὲ περιβάλλει δι' ἀπείρου σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης ὁ εὐσεβὴς οὗτος λαὸς, ὅστις παμπληθὴς συνέρρευσε πρὸς ὑποδοχήν Σου.

«Περίζωσαι, λοιπὸν, τὴν ῥομφαίαν Σου ἐπὶ τὸν μηρόν Σου, Δυνατέ, τῇ ὡραιότητί Σου καὶ τῷ κάλλει Σου καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾳότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ὁδηγήσει Σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά Σου». (Ψαλμ. 44, 4). Καὶ ἐπάρας τὰς ὁσίας Σου χεῖρας εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, λέγων: «εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτήριον ἔθνεσι» καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς «Γένοιτο, Γένοιτο» (Ψαλμ. 105, 48).

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

...σον, ὡς πᾶς σκοπίμως καὶ λυσιτελῶς λειτουργῶν ὀργανισμός, ἐξασφαλίζει τὴν κανονικὴν ἑκάστου τῶν μελῶν λειτουργίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ καθολικοῦ σκοποῦ εἶνε τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀνακοπὲν ἕνεκα τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων δὲν ἐξειλίχθη καὶ δὲν διεμορφώθη συμφώνως πρὸς τὰς νεωστὶ δημιουργηθείσας ἀνάγκας καὶ τὰς νέας περιστάσεις. Ἡ ἔλλειψις τῆς συνεκτικότητος ταύτης καὶ τοῦ συστήματος ἐγέννησε παρ' ἡμῖν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς τάξεσιν τοῦ ἰθύνοντος κλήρου τὸν ἀτομισμὸν ὄχι ὡς τὴν εὐγενῆ ἐκδήλωσιν ἀτομικῆς πρωτοβουλίας καὶ δράσεως πρὸς ἀρτιωτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄνωθεν ἑκάστῳ λαχόντος κλήρου «πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐρ. 4,12), ἀλλὰ ὡς τὸν ἀπότοκον τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς κενοδοξίας, ὅστις τὴν ἐξουσίαν χειρίζεται οὐχὶ εἰς οἰκοδομήν, ἀλλ' εἰς καθαίρεσιν. Παραλείπω νὰ ἐξονομάσω τὰ δεινά, ὅσα ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης καὶ ἐκ τῆς συνδρομῆς ἀντιξόων περιστάσεων συνεσωρεύθησαν καὶ ἐπεκάθησαν ἐπὶ τοῦ ἀσπίλου σώματος τῆς Ἐκκλησίας ὡς σκωρία καταβιβρώσκουσα πᾶσαν αὐτοῦ ἰκμάδα καὶ ἀπειλοῦσα νὰ παραστήσῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ξένων τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις ἐχορήγησε τοὺς πρώτους χριστιανοὺς μάρτυρας καὶ ἐδωροφόρησε τοὺς ἄτλαντας τῆς θεολογίας καὶ ἐγέννησε τοὺς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου ἀνὰ τὴν ἄρκτον καὶ τὴν ἑῴαν πᾶσαν ὡς ἐκκλησίαν ἀποκαμοῦσαν καὶ χρῄζουσαν τῆς ἔξωθεν συνδρομῆς καὶ ἐπικουρίας πρὸς ἀναβίωσιν καὶ ἀκμήν. Τίνα ταῦτα καὶ τίς ὁ τρόπος τῆς θεραπείας καὶ διορθώσεως αὐτῶν, γινώσκει εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἡ Ὑμετέρα Θ. Παναγιότης, ὡς μαρτυρεῖ μὲν ἡ πρόσφατος ποιμαντορικὴ Αὐτῆς δρᾶσις ἐν τῇ προεδρείᾳ τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου Ἀθηνῶν, ἐξ οὗ ἐκλήθη ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν ταύτην σκοπιάν, μαρτυροῦσι δὲ καὶ τὰ βαθύρροα τῆς πινυτῆς Αὐτῆς φρενὸς σπουδάσματα πρὸς ἀνόρθωσιν ἀδελφῆς Ἐκκλησίας ἀδελφῆς οὐ μόνον ἐν πίστει, ἀλλὰ καὶ ἐν αἵματι.

Ἐκλήθης εἶτα, Παναγιώτατε, πρόεδρος τῶν προέδρων πασῶν τῶν ἁπανταχοῦ γῆς Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, στήλη πυρὸς φωτίζουσα καὶ καθοδηγοῦσα τὸν νέον Ἰσραὴλ διὰ τῆς ἐρήμου τοῦ παρόντος βίου εἰς τὴν Ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν οὐράνιον καὶ μένουσαν. Εἶπον τὸ ὕψος τῆς τιμῆς; ἄμετρον, οὐράνιον ὅσον! Ἀλλ' ὁ ὄγκος τῆς φροντίδος; ἰδοὺ πῶς ἀριστοτεχνικῶς διαγράφει αὐτὸν ὁ τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος «χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπισύστασίς μοι ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν· τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι (Β' Κορ. 11,28); Ἐὰν τις ἱστάμενος πρὸς στιγμὴν ἔξω τῆς ὁλομελείας τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ῥίψῃ ἐραστικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς, θὰ ἴδῃ μὲν μέλη αὐτῆς ποικίλα κανονικῶς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐκτελοῦντα καὶ ἀρρήκτως τῆς κεφαλῆς τοῦ ὅλου σώματος τοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ ἀρρήκτου πρὸς ἄλληλα δεσμοῦ ἀντεχόμενα· θὰ αἰσθανθῇ ὅμως μετὰ λύπης τὴν ἀπουσίαν στενοτέρας ὁρατῆς αὐτῶν ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας, ἥτις ἀπαραίτητος πάντοτε, ἀναγκαιοτέρα ἀποβαίνει, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐξωτερικῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὴν ... ταύτην, ἐξέστω μοι εἰπεῖν,

Σου κορυφή, ἥτις ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας ἐτάχθης ἐπὶ τοῦ Οἰκ. τούτου Θεονοτ ὄργανον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν μεγάλων αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας βουλῶν; Καὶ ποία ἄλλη ἢ ἡ Σὺ μεγαλοπράγμων διάνοια θὰ συλλάβῃ καὶ θὰ μαιεύσῃ καὶ θὰ διαπλάσῃ τὸν τύπον, ὑφ' ὃν τὸ ἐννόημα θὰ προσλάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ; Νέοι τότε χρόνοι ἀκμῆς καὶ μεγαλείου θὰ ἀνατείλωσιν ἀνὰ σύμπασαν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ αἰωνίους τίτλους τιμῆς καὶ δόξης θὰ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία περὶ τοῦ παλαιφάτου τούτου Θρόνου καὶ τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος.

Ἀλλ' ἐκλήθης τέλος, Παναγιώτατε, ὅπως ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὰς στιβαρὰς Σου χεῖρας ἀναλάβῃς καὶ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ ἀλυτρώτου ἔθνους, Πατριάρχης ἅμα καὶ Ἐθνάρχης, συνεχίζων τὴν χρυσῆν σειρὰν ἐνδόξων προκατόχων Σου, τῶν Γενναδίων, τῶν Λουκάρεων, τῶν Γρηγορίων, τοὺς ἄθλους τῶν ὁποίων μετ' ἀδιαπτώτου σεβασμοῦ τιμᾷ καὶ γεραίρει σύμπαν τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος. Καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἐκλήθης ὄχι ἀφοῦ ἡ πρὸ τριετίας ῥοδίσασα ἠὼς τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἐδωροφόρησεν εἰς ἡμᾶς τὸ ποθητὸν μεσουράνημα τῆς ὁλοκληρωτικῆς τοῦ ἔθνους ἀπολυτρώσεως, ἀλλ' ἐν στιγμαῖς, καθ' ἃς ἀπειλεῖται νὰ καταρρεύσῃ εἰς ἐρείπια τὸ ὑψηρεφὲς οἰκοδόμημα, ὅπερ ἤγειρεν ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου διὰ τῆς μεγαλοφυΐας δαιμονίου πολιτικοῦ ἀνδρὸς καὶ συμπολίτου Σου. ...ρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς Σου καὶ ἴδε. «Ἡ γῆ ἡμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ἡμῶν πυρίκαυστοι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτὴν καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων» (Ησ. 1, 7).

14 ... Κ/κ. 25 Ιαν

...κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου; (Ἱερεμ. 9, 1). Ἐκεῖ ἀνὰ τὰς ... τοῦ Πόντου ἀκτάς, ὅπου ἀπὸ χιλιετηρίδων φυτευθὲν ἔθαλλε τὸ ἐθνικὸν ἄλσος κωμῶν εἰς πόλεις ἀφνειὰς καὶ πολυανθρώπους εἰς μυρμηκιὰν συνοικισμῶν καὶ χωρίων ἀναλλοίωτον διὰ μέσου τῶν αἰώνων διαφυλαξάντων τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς αὐτῶν,

Ἐν τοιαύτῃ πλήρει ἀπαισίων περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ οἰωνῶν στιγμῇ, καθ' ἣν ἀπηδαλιούχητον φέρεται τὸ σκάφος αὐτοῦ αὔτανδρον κινδυνεῦον νὰ καταποντισθῇ, σύσσωμον τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα πρὸς τὴν Σὴν ὡς πρὸς πολικὸν ἀστέρα ἐστράφη κορυφήν, παρὰ Σοῦ ἀπεκδεχόμενο φωτισμὸν ἐν τῷ σκότει καὶ ἀσφαλῆ εἰς λιμένα σωτηρίας καθοδήγησιν. Καὶ τὴν ὁμόθυμον ταύτην τοῦ λαοῦ Σου φωνὴν ἐπήκουσεν ἄνωθεν ὁ Θεός, καλέσας Σε εἰς τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλων σήμερον ὡς ποτε τὸν προφήτην Αὐτοῦ, «Πρὸς πάντας, οὓς ἂν ἐξαποστείλω Σε πορεύσῃ καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντέλλομαί Σοι λαλήσεις· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρός Σε, διότι μετὰ Σοῦ ἐγὼ εἰμὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί Σε λέγει Κύριος». (Ἱερεμ. 1, 7.)

Τοιοῦτος καὶ τηλικοῦτος, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὁ βαρὺς κλῆρος, ὅστις ἔλαχεν ἐπὶ Σέ! Σύνταξις καὶ ἀνόρθω-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ